

בש"פ 2239/15 - מדינת ישראל נגד פלוני

בבית המשפט העליון

בש"פ 2239/15

לפני: כבוד השופט מ' מזוז

המבקשת: מדינת ישראל

נ ג ד

המשיב: פלוני

בקשה רביעית להארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר
הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים),
התשנ"ו-1996

תאריך הישיבה: י"ג בניסן התשע"ה (02.04.2015)

בשם המבקשת: עו"ד עידית פרג'ון

בשם המשיב: עו"ד קובי קמר

החלטה

1. בקשה רביעית להארכת מעצרו של המשיב בתשעים ימים לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 החל מיום 16.4.2015.

כתב האישום

2. נגד המשיב הוגש ביום 21.10.2013 כתב אישום המונה שלושה אישומים ומייחס לו עבירות מין חמורות והתעללות בילדיו הקטינים.

על פי עובדות האישום הראשון, במהלך השנים 1998-2006 ביצע המשיב שורה של עבירות מין באחת מבנותיו (ילידת 1994), תוך שהוא מנצל את כוחו הפיזי, סמכותו ההורית ואת הפחד שהיא חשה מפניו. הוא ביצע בה מעשה אינוס כשהייתה בת 4, ולאחר מכן במשך כ-8 שנים ביצע בה מעשים מגונים שונים, חלקם תוך שימוש באלימות. מעשיו אלה גרמו למתלוננת לדיכאון ולאנורקסיה, ואף הביאו אותה לנסות להתאבד מספר פעמים.

באישום השני מואשם המשיב בכך, כי בהיות המתלוננת בגיל 18, לאחר שנפרדה מחבר, אמר לה שהוא מעוניין לשוב ולקיים עמה מגע מיני. המתלוננת השיבה שתפנה למשטרה, ובתגובה המשיב איים עליה כי אם לא תיעתר לו, יפגע בה ובאחיה הקטנים. בעקבות זאת, "הסכימה" המתלוננת לקיים עם המשיב יחסי מין, בתמורה לכך שהוא ימנע מתקיפת אחיה הקטנים של המתלוננת. במהלך השנה שלאחר מכן, קיים המשיב מגע מיני עם המתלוננת בארבעה מקרים. המתלוננת הפחיתה במכוון ממשקלה בניסיון למנוע את מעשי המשיב, אך ללא הועיל. כשהחלו גורמי הרווחה לטפל בפרשה, הזהיר אותה המשיב שלא תספר להם דבר, והיא אכן נמנעה מחשיפת מעשיו. בסופו של דבר היא חשפה את הדברים בפני מפקדיה בצבא לאחר שקיבלה מהמשיב מסרון בו כתב לה שעליה להתכונן למפגש עמו באותו יום. המסרון גרם להתמוטטות של המתלוננת ובעקבותיה חשפה את הדברים בפני מפקדיה והסכימה למסור תלונה במשטרה.

באישום השלישי מפורטת מסכת של אלימות והתעללות של המשיב באשתו וילדיו במשך תקופה של כעשר שנים שקדמו להגשת כתב האישום. מאז נישואיו לאשתו נהג המשיב באלימות פיזית ומילולית כלפי בני משפחתו, שכללה התפרצויות כעס, מכות, אימים וקללות כלפי ילדיו, תוך השלטת אווירת פחד ומתח בבית. הוא גרם לשלושת ילדיו הקטנים פגיעות נפשיות ופיזיות.

3. בגין כל אלה, הואשם המשיב בעבירות הבאות: אינוס במשפחה - עבירה לפי סעיף 351(א) בנסיבות סעיף 345(א)(3) לחוק העונשין, התשל"ז-1977 (להלן: החוק); אינוס במשפחה (3 עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(ב) לחוק; מעשים מגונים במשפחה (15 עבירות) - עבירה לפי סעיף 351(ג)(1) בנסיבות סעיף 348(א) ועל פי סעיף 345(א)(3) לחוק; מעשים מגונים (4 עבירות) - עבירה לפי סעיף 348(ג) לחוק התעללות בקטין בן משפחה - עבירה לפי 368ג סיפא לחוק; והדחה בחקירה - עבירה לפי סעיף 245(ב) לחוק.

הליכי המעצר והדיונים בתיק עד כה

4. עם הגשת כתב האישום, הגישה המבקשת בקשה לעצור את המשיב עד תום ההליכים. ביום 21.10.2013 הורה בבית המשפט המחוזי בירושלים (כבוד השופט י' נועם) על מעצר המשיב עד להחלטה אחרת, ולאחר שבדין ביום 24.10.2013 לא חלק בא כוח המשיב על קיומן של ראיות לכאורה, הורה בית המשפט על עריכת תסקיר מעצר.

5. בתסקיר שהוגש ביום 17.11.2013 ציין שירות המבחן את התרשמותו מהסתרה ומניפולטיביות בהתנהגות

המשיב, עיוותי חשיבה לגבי בתו וגילויי אובססיות ורכושנות כלפיה. לאור זאת, ולאור ההערכה כי במצבים בהם המשיב חש פגיעה הוא נוטה לפעול באימפולסיביות, אגרסיביות ואלמות, העריך שירות המבחן כי רמת הסיכון להישנות עבירות היא גבוהה. כן נקבע שאין חלופה שתוכל לאיין מסוכנות זו.

6. נוכח האמור בתסקיר, בדיון מיום 25.11.2013 הסכים בא כוחו של המשיב למעצרו עד תום ההליכים. בית המשפט הורה על מעצר כאמור, ואסר על המשיב לשוחח עם המתלוננת ועם רעייתו על נושא המשפט.

7. ביום 20.7.2014 הוארך המעצר בפעם הראשונה, בהסכמת בא כוח המשיב. החלטות על הארכות נוספות ניתנו בתאריכים 14.10.2014 ו-11.1.2015 (בש"פ 5013/14; בש"פ 6777/14 ובש"פ 38/15 בהתאמה).

8. אשר להשתלשלות ההליכים בתיק העיקרי, זו פורטה בהחלטות הארכת המעצר הקודמות הנזכרות לעיל. בתמצית ייאמר, כי עד כה התקיימו בתיק שמונה ישיבות הוכחות. בספטמבר 2014 הוחלף הייצוג של המשיב, וסנגורו החדש ביקש לזמן מחדש את המתלוננת להשלמת חקירה נגדית, הודיע על שינוי בתשובת המשיב לכתב האישום וכן על השמעת טענות מקדמיות. בית המשפט דחה את הבקשה לזימון הנוסף של המתלוננת להשלמת חקירה נגדית, קיבל את הודעתו באשר לשינוי תשובתו לאישום וביקש הבהרות מבא כוח המשיב באשר לטענות המקדמיות שבכוונתו להעלות. מכאן ואילך החלה מסכת הליכים, בקשות וטענות מצד בא כוח המשיב, לרבות טענות על פגמים בכתב האישום, טענות זוטא ועוד, אשר גרמו להתארכות ההליכים. כאמור לעיל, התקיימו עד כה 8 ישיבות הוכחות, ובפתח הדיון לפני עדכנה באת כוח המדינה כי נקבעו שני מועדים נוספים להוכחות (15.4.2015 ו-15.6.2015), וכי להערכת המדינה ניתן יהיה לסיים את שמיעת התיק במועדים אלה.

הבקשה וטענות הצדדים

9. באת כוח המבקשת טענה, שהעבירות החמורות מאוד בהן מואשם המשיב, כמו גם תסקיר המעצר בעניינו, מעידים על מסוכנותו הרבה. הודגש שמצבה של המתלוננת קשה, ושבהחלטות קודמות צוין כי לשחרור המשיב עלולות להיות השלכות קשות על מצבה של המתלוננת. כן נטען, שלאור האישום בהדחה בחקירה, לאחר שהמשיב הניא את המתלוננת מדיווח לגורמי הרווחה על המעשים המיניים שביצע בה, מתקיימת גם עילת מעצר של חשש משיבוש מהלכי משפט. ולבסוף נטען, כי התנהלותו של בא כוח המשיב, שטען טענות זוטא בשלב מאוחר, שינה את תשובתו לכתב האישום וביקש זימונה מחדש של המתלוננת לחקירה נגדית, היא שהביאה להארכת משך דיוני ההוכחות.

10. מנגד, בא כוחו של המשיב טען כי כתב האישום שהוגש משולל יסוד, ומבוסס על עדות כבושה ומופרכת של המתלוננת. לשיטתו, המשיב מוחזק במעצר מאז חודש אוקטובר 2013, מבלי שהראיות לכאורה נגדו נבחנו די הצורך, בשל כשל בייצוג. בהקשר זה פירט טענות שונות בנוגע לראיות והעדויות בתיק שלדעתו מבציביעים על כך שהאישומים נגד מרשו מופרכים. הוא הוסיף שקיימת חלופת מעצר בעניינו, וכי ההליך העיקרי נגד המשיב לא יסתיים בהקדם.

הכרעה

11. לאחר עיון ובחינה הגעתי לכלל מסקנה כי דין הבקשה להתקבל.

12. בא כוח המשיב מיקד את עיקר טיעונו בפני בשאלות הנוגעות לתשתית הראייתית בתיק. למותר לומר כי הליך הארכת מעצר לפי סעיף 62 לחוק סדר הדין הפלילי (סמכויות אכיפה - מעצרים), התשנ"ו-1996 אינו הזירה לבירור טענות בעניין קיומן של ראיות לכאורה או כרסום בהן. ככל שהמשיב סבור שיש בידו עילה ראויה לכך, פתוחה בפניו הדרך לנקוט בהליך של עיון חוזר בפני בית המשפט קמא.

13. כידוע, השיקול העיקרי אותו יש לשקול בדיון בבקשה להארכת מעצר הוא קצב התקדמות שמיעת הראיות בתיק, וזאת לצד אופייה של העבירה ומידת המסוכנות הנשקפת מן המשיב (בש"פ 1237/12 מדינת ישראל נ' בראנס (16.2.2012)).

14. מקובלת עלי טענת המדינה כי במקרה דנן חומרת העבירות ומידת המסוכנות של המשיב הן בולטות ומובהקות, והן מטות את הכף נגד שחרורו של המשיב ממעצר בשלב זה של ההליכים. לא ניתן להתעלם לענין זה גם מהתארכות הדיונים שנגרמה עקב שינוי חזית בניהול המשפט מצד ההגנה.

15. נוכח האמור, אני נעתר לבקשה. מעצר המשיב מוארך בזה ב-90 ימים נוספים, החל מיום 16.4.2015, או עד למתן פסק דין בתפ"ח 43040-10-13, לפי המוקדם.

ניתנה היום, י"ז בניסן התשע"ה (6.4.2015).

ש ו פ ט